

«Μία όμορφη εκδρομή»

- Καλησπέρα κύριε Γιώργο, καλησπέρα κυρία Βασιλική !
- Καλώς τους, καλώς τους περάστε μέσα ...
- Κυρία Βασιλική είναι μέσα τα αγόρια ;
- Μέσα είναι αγόρι μου και σε περιμένουν από νωρίς .
- Ευχαριστώ πολύ κυρία Βασιλική, εγώ πηγαίνω πάνω και 'σεις να τα πείτε με την ησυχία σας .
- Καλησπέρα Χριστόφορε, καλησπέρα Βασίλη !
- Επιτέλους φίλε μου ήρθες. Τι κάνεις; Πώς είσαι ;
- Καλά είμαι παιδιά, τι θα θέλατε να κάνουμε απόψε ;
- Εγώ χτύπησα το χέρι μου και δεν μπορώ να παίξω .Τι θα λέγατε να πούμε διάφορες ιστορίες για περιπέτειες ;
- Τέλεια !!!Θέλετε να ξεκινήσω πρώτος ;
- Ναι ,ναι !!!

Ήταν παιδιά αρχές Αυγούστου 2015 είχα πάει το καλοκαίρι εκείνο στη Ζάκυνθο μαζί με την οικογένεια μου και ένα ζευγάρι φίλων. Αφού γυρίσαμε όλο το νησί, αποφασίσαμε να εξερευνήσουμε το δυτικό μέρος του νησιού, που είναι γεμάτο με βραχώδεις παραλίες. Ξεκινήσαμε περίπου στις 10:00 το πρωί και

κατευθυνθήκαμε προς το γνωστό «Ναυάγιο» της Ζακύνθου. Η διαδρομή ήταν αρκετά μεγάλη, περάσαμε ελαιώνες, μερικά ορεινά, δύσβατα χωριουδάκια και τέλος στρίψαμε προς την περιοχή «Πόρτο Βρόμη» όπου ήταν το μικρό λιμανάκι που θα παίρναμε το σκάφος για το «Ναυάγιο».

Ο δρόμος ήταν πολύ επικίνδυνος, με πολλές απότομες στροφές που σου έκοβαν την ανάσα. Μετά από πολύ ζαλάδα φτάσαμε σε ένα μικρό, απίθανο λιμανάκι. Δεν πίστευα ότι εκεί ήταν κρυμμένη τόση ομορφιά.

Πήραμε όλοι τις αποσκευές στα χέρια μας και μπήκαμε στο σκάφος μαζί με άλλους τουρίστες .Ήταν όλα όμορφα .Το σκάφος ονομαζόταν «Αγία Άννα» .Ο καπετάνιος ήταν πολύ νέος και με πολλά κέφια ,είχε βάλει πολύ δυνατή μουσική με λαϊκά και νησιώτικα τραγούδια .Έτρεχε τόσο γρήγορα που τα νερά της θάλασσας πετάγονταν πάνω μας .Η διαδρομή κράτησε περίπου 20 λεπτά. Στρίβοντας στον κόλπο δεξιά, μαγεύτηκαν τα μάτια μου. Τόσο γαλανά νερά δεν είχα δει ποτέ μου-λευκά βότσαλα στην παραλία και πάνω στους κάβους ,άσπρα απειλητικά βράχια, όλα αυτά αγκαλιάζουν το ξακουστό ναυάγιο.

Ένωσα δέος να με κατακλύζει .Έμοιαζε σαν πίνακας ζωγραφικής .Το είχα δει σε φωτογραφίες αυτό όμως που έβλεπα δεν ήταν το ίδιο ,ήταν ακόμα πιο ωραίο ,ήταν απίστευτο .Το έδεσε με την πλώρη του μπροστά στην παραλία ,εκεί κατεβήκαμε σχεδόν τρέχοντας για να απολαύσουμε αυτή τη μαγική παραλία.

**Κατευθυνθ
ήκαμε προς
το ναυάγιο.
Ήταν ένα
γιγάντιο
καράβι που
είχε
ξεβραστεί
στην άμμο το
1982 και
μετέφερε
παράνομα
τσιγάρα από**

την Τουρκία στην Ιταλία. Η φύση με τα χρόνια ομόρφυνε το καράβι, η αλμύρα της θάλασσας, οι βροχές και οι άνεμοι είχαν βοηθήσει να γίνει το ναυάγιο στη σημερινή του μορφή. Ανεβήκαμε μαζί με τους γονείς μου και τα αδέρφια μου πάνω του καθώς κι άλλοι τουρίστες και φωτογραφηθήκαμε .Δεν πίστευα ότι είχα ανεβεί πάνω του ...Αυτό που έβλεπα στις φωτογραφίες τώρα το ζούσα.

Αφού καήκαμε από τον Ήλιο που αντανακλούσε στα βράχια βουτήξαμε στην καταγάλανη θάλασσα. Η θάλασσα ήταν βαθιά, στο ένα μέτρο δεν πάτωνες. Όμως ήταν πανέμορφη, στο βάθος της, έβλεπες τα λευκά βότσαλα. Μετά από μιάμιση ώρα έπρεπε να φύγουμε. Επιβιβαστήκαμε στο σκάφος και καθίσαμε στην πλώρη. Ο γυρισμός είχε πολύ ενδιαφέρον γιατί ο καπετάνιος, μας ξενάγησε στις σπηλιές του δυτικού μέρους του νησιού.

Η περιπέτεια μόλις είχε ξεκινήσει. Πρώτος σταθμός η σπηλιά του δελφινιού.

Ο καπετάνιος έσβησε τη μηχανή και σιγά-σιγά με τη βοήθεια των κυμάτων μπήκαμε μέσα και

ρίξαμε άγκυρα. Ο καπετάνιος έδωσε το σύνθημα να βουτήξουμε όσοι θέλαμε ...Και εμείς θέλαμε όλοι. Κολυμπήσαμε για πολύ ώρα βαθιά σαν τα δελφίνια, που δυστυχώς δεν ήταν εκεί, εκείνη την ώρα. Ατέλειωτο παιχνίδι μέσα στο νερό και στη σπηλιά. Η ώρα πέρασε κι έπρεπε να φύγουμε.

Η επιστροφή ήταν σύντομη. Φτάσαμε πάλι στο σημείο εκκίνησης. Τώρα όλα ήταν διαφορετικά, είχαν γίνει όλα μία γλυκιά ανάμνηση. Όμως έδωσαν υπόσχεση οι γονείς μου ότι θα ξαναπηγαίναμε και έτσι παρηγορηθήκαμε και φύγαμε με χαμόγελο, τέλος .

Σας άρεσε η ιστορία μου παιδιά;

-Πάρα πολύ ,περ μας κι άλλη σε παρακαλούμε !

-Θα ήθελα πολύ ,αλλά μας περιμένουν οι γονείς μας για φαγητό ,τι λέτε πάμε;

-Πάμε!

Ηλίας Μπαλάσκας (5/3/201)